

fuldatsgifter, som er modificeret i Henhold til de Erfaringer, man i den hengaaede Tid har indhøstet. Det fremgaar af de Dplysninger, som man har erhvervet sig fra de forskellige Konsulater, og af de Erfaringer, som man har i Ministeriet selv, at man ved Loven af 1888 er gaaet for vidt, at man ved den har indskrænket Afgifterne til Konsulaterne alt for stærkt. Det var Tanken med det Lovforslag, som Regeringen den Gang forelagde, at Konsulatafgifterne skulde indskrænkes med en Sjettedel, men saaledes som Loven blev vedtagen, har det vist sig, at Afgifterne ere blevne indskrænkede med en Tredjedel. For Loven af 1888 udgjorde Konsulatafgifterne et Beløb af 186,000 Kr., men efter at Loven af 1888 var traadt i Kraft, sank de ned til et Beløb af 124,000 Kr. Følgen deraf har været, at en stor Mængde af Konsulaterne endog ikke have faaet Erstatning for de af dem virkelig hafte Udgifter. Altsaa ikke nok med, at mange af Konsulaterne have præsteret deres Arbejde uden Godtgørelse, have de endog haft positive Udgifter for at have været danske Konsuler. Indtil Dato ere Følgerne heraf dog væsentlig blevne afværgeede ved, at Loven af 1888 indeholdt den Bestemmelse, at Konsulaterne skulde have en Indemnitet, som skaffede dem Gennemsnittet af de Indtægter, de havde haft inden Lovens Emanation, men efter Bestemmelsen i 1888 vil jo denne Indemnitet hortsfalde med Udgangen af dette Aar, og saa vil Sagen altsaa stille sig saaledes, at en stor Mængde Konsuler, som jeg tillod mig at bemærke, endog ikke ville saa deres virkelig hafte Udgifter erstattede. Værdige Medlemmer ville maaste sige, at dette gjorde vel heller ikke saa meget, og at det vel ikke vilde være vanskeligt endda for den danske Stat at saa Konsuler omkring i Verden. Det skal jeg ogsaa villig indrømme, at for en stor Dels Vedkommende vil dette ikke være saa vanskeligt, selv om ikke alle Konsulaternes Udgifter blive erstattede, men dette tror jeg dog kun gælder for de mindre Konsulater, for de Steder, hvor man egentlig modtager Stillingen som Konsul for at have de dermed forbundne sociale Fordele, som jeg vel nærmest kalde det. For dem, der overtage en saadan Stilling, vil det jo ikke have saa meget at sige, om de saa en halv eller en hel Snes Kroner mere i aarlig Indtægt af de Skibe, som komme til de paagældende Steder. Helt anderledes er imidlertid ganske sikkert Forholdet paa Steder, hvor Konsulaterne have noget at bestille, hvor der kommer mange Skibe, og hvor der fordres en hel Mængde Dplysninger af vedkommende Konsuler. Hvor der maa være et ligefremt Kontor,

som tager sig af Konsulatsagerne, der er det min Overbevisning, at den Betaling, som ydes, er for lille. Og, mine Herrer, det er jo ganske klart, at i det Øjeblik, man gør Fordringer til Konsulaterne, maa man ogsaa give dem en vis Erstatning for det Arbejde, de udføre. Værdige Medlemmer ville jo vel indrømme mig, at Fordringerne til Konsulaterne ere blevne en Del større og maa efter min Overbevisning stadig stige. Ikke blot stiger jo Skibsfarten heldigvis noget, og derved stige jo ogsaa de Afgifter, som blive givne; men der er jo ogsaa en Række af andre Spørgsmaal, som man maa gaa til Konsulaterne om, en Række af andre Ting, som man maa fordrø Dplysning af Konsulaterne om. Den danske Udvandring er jo tiltagen meget betydelig i de senere Aar, en Mængde Danske befinde sig i Udlandet, og dette giver Anledning til en Mængde Forespørgsler. Jeg tror i al Bestedenhed at turde sige, at det danske Udenrigsministerium er ganske vel anset for den Maade, hvorpaa det imøbekommer alle de Forespørgsler, som blive stillede til det dels fra Folk, som have Slægt og Interesser i Udlandet, og dels fra Udlændinge, som ønske Dplysninger i Danmark; dette er en meget stor og meget væsentlig Del af det Arbejde, som paahviler det danske Udenrigsministerium, og det søges løst paa bedste Maade, hvorved der maa skaffes en Mængde Dplysninger til Stede rundt omkring fra Verden. Saadanne Dplysninger kunne imidlertid kun skaffes, naar man har Konsuler omkring i Udlandet, til hvem man kan henvende sig derom, og hvem man ikke behøver at genere sig for at paalægge et vist Arbejde for at skaffe disse Dplysninger, som tit kunne være temmelig vanskelige og byrdefulde at tilvejebringe. Jeg tror altsaa, at det Arbejde, som paahviler de danske Konsuler, ikke er saa aldeles forsvindende, som maaste mange mene, og at det vil være naturligt at vederlægge det. Naar der altsaa vil være Anledning til at give en Erstatning for dette Arbejde til Konsulaterne, saa vil der jo kunne være to Veje at gaa. Man kunde sige, at det maatte være Statskassen, som skulde bære en saadan forhøjet Lønning til Konsulaterne, og den sidste Gang, Konsulatloven blev revideret, var det just paa Grund af, at Skibsfarten, paa hvilken jo Konsulatafgifterne hvile, havde beklaget sig over, at disse Afgifter vare for høje. Det er jo meget vanskeligt for os her i Danmark at sige, hvilket Forhold der er mellem Konsulatafgifterne og den Fragtfortjeneste, som Skibene oppejle, men efter Dplysninger fra andre Lande synes dog Forholdet mellem Konsulatafgifterne og